

Kaszubi pod Wiedniem

Ali 71

JAN KARNOWSKI

przekład z gwary kaszubskiej i adaptacja – Zofia MIKLIŃSKA

Kaszubi pod Wiedniem

Inscenizacja i reżyseria – Zofia MIKLIŃSKA Muzyka – Wanda Dubanowicz
Scenografia – All Bunsch Choreografia – Czesław Kujawski
Przygotowanie chórów – Zygmunt Andrzej Januszkiewicz
Asystent reżysera – Jerzy Lipnicki
Inspekcja – Dorota Ciechanowska

O B S A D A:

Starszy Drużba	– Jerzy Lipnicki
Młodszy Drużba	– Mikołaj Brzezinka
Wika Górnowski	– Jerzy Lipnicki
Baśka – jego żona	– Wanda Wojtaniec
Anka	– Anna Lipnicka
Janek Ich dzieci	– Teresa Gryś-Szyska
Masza	– Dorota Ciechanowska
Franek Kulczyk	– Sławomir Bindas
Wantoch	– Stanisław Szulc
Nawor	– Mikołaj Brzezinka
Żyd	– Stanisław Szulc
Król Jan III Sobieski	– Jerzy Lipnicki
Weselnicy, Żniwiarze, Szlachta, Żołnierze, Turcy	

*Nie ma Kaszub bez Polonii,
a bez Kaszub Polski.*

HIERONIM DERDOWSKI

Wzdłuż wybrzeży Bałtyku, między Wisłą a Odrą, od dawien dawna mieszkał słowiański lud pomorski, związany z dolą i niedolą naszej ojczyzny.

Przez wieki nękany wojnami i dręczony obcą przemocą, spychany coraz bliżej Wisły, tracił swe siły żywotne, lecz nie dał się zniszczyć.

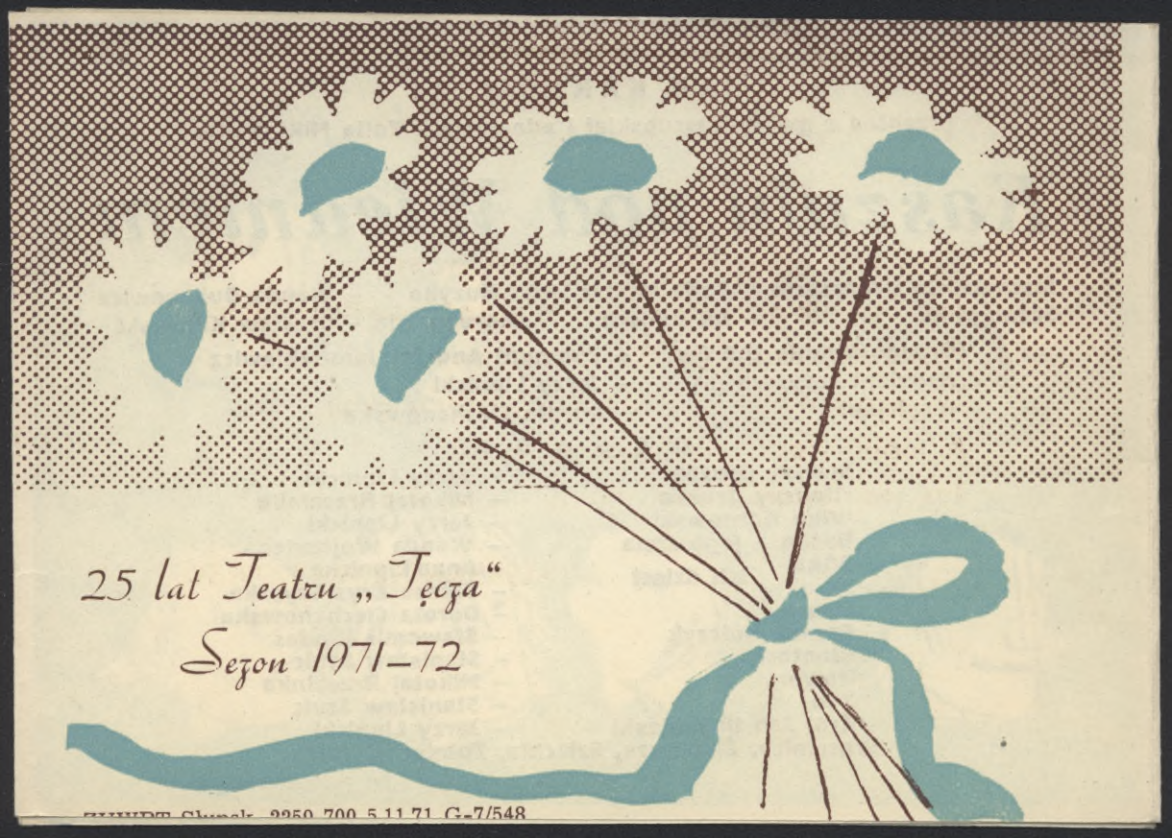
„Nigdy do zguby nie przyjdą Kaszuby” — śpiewali potomkowie dawnych Pomorzan w okolicach Bytowa, Chojnic, Kartuz, Pucka.. Opowiadali sobie legendę o zapadłym zamku i uwięzionej w nim Królewiance, którą kiedyś wyzwolił szlachetny rycerz.

Ta Królewianka — to ziemia kaszubska. Wyzwolenie jej przyszło dopiero w roku 1945-tym.

Nasze przedstawienie mówi o czasach, kiedy ziemia kaszubska rozbrzmiewała pieśnią, tańcem, szczękiem oręża, a lud jej, twardy i nieustępliwy, wiernie dzielił los Rzeczypospolitej.

Oto Król Jan III Sobieski wyrusza przeciw ogromnej potędze Turków oblegających Wiedeń. Ważą się losy Polski i całej Europy. Na wezwanie Króla ciągną towarzysze broni ze wszystkich stron Rzeczypospolitej, a wśród nich chorągiew pomorska pod wodzą generała Denhofa. Obok szlachty stają kaszubscy chłopci. Ze zwycięskiej wyprawy wielu nie wraca. Ci, co wracają, niosą ze sobą sławę wojenną i darowane przez króla szlachectwo.

O czasach tych mówią w teatrze stare, wiekowe ule: „... Było to latem roku 1683-go...”

*25 lat Teatru „Teoza“
Sezon 1971-72*

Ludu mój pomorski, niemy, wykuwany,
Jak pomnik przeddziejowy z skandynawskich gładów,
Piorunami dziejowej burzy poorany...
Ty jesteś moich marzeń uroczą wiosną,
A mojej troski nieprzespaną nocą,
Tyś jest zwątpieniem moim, mojej wiary mocą!

ALEKSANDER MAJKOWSKI

Państwowy Teatr Lalki „TĘCZA” - Słupsk

Dyrektor — Jerzy Miszczyszyn

Kier. art. — Zofia Miklińska

Kier. muzyczny — Zygmunt Januszkiewicz

PRAPREMIERA - styczeń 1972